

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 48. ANULU XVII.

Telegrafulu e de done ori pe septo-
mana: joi'a si Dumineca. — Prenume-
rationea se face in Sabiu la expeditura
foiei pe afara la c. r. poste, cu bani
gai'a prin scrisori francate, adreseate
contra expeditura. Pretulu prenumerati-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalteparti ale Transilvaniei si pen-

in provinciile din Monarchia pe unu anu
4 fl. ora pro jumetate de anu 3 fl. v. a.
pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platecu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu, pentru
a dou'a ora cu 5 1/2. cr. si pentru a
treia repetire cu 3 1/2. cr. v. a.

Sabiu, in 19 Iunie (1 Iuliu) 1869.

**Cu 1 Iuliu se deschide prenumera-
tiune noua la „Telegrafulu Romanu“
pre langa conditiunile espuse in fruntea
foiei.**

Editor'a.

Responso

La atacurile cor. ce se dice dela
Pest'a a „Romanului“ din Bucu-
resci.

Dupa cum audiu enarându-se, pentru ca din
propri'a privire nu cunosc petrecherile de fe-
liulu acest'a, in balurile mascate persoanele ce se
ascundu sub masce si permitu a atacá pre cei cu
fali'a descoperita, adese ori in modulu celu mai
grosolanu. Mascele, se dice, ca cuteza asemenea
atacuri numai cându se simtu asiá de straformate
seu deghisate, dupa cum dicitu fratii de preste Car-
pati, încatu se nu póta fi nici decum recunoscute,
pentru ca deca aru sci atacatulu cine e ascunsu, in
deformarea in care se afla persón'a atacatóre, césa
din urma s'aru rusiná, deca nu mai multu, de obras-
nici'a ei si in unele casuri de esageratiunea, de per-
fidi'a ei.

Dela acestu obicei incuviintiatu de o parte a
societatii in anumite tempuri, numite si ale nebu-
niloru, voru fi inveliatu póte si uoi ómeni rei a
se mascá cându voru se intre, fára de a fi recu-
noscuti, in casele deapropelui seu, cá sa comita
crime de rapire si de omoru si póte totu de aci
si acei ce nisuescu a rapí, a omori moralicesce
prin publicarea de corespondintie anonime cu datu
falsu si dupa tempu si dupa locu.

Pentru cá sa nu fia celitorii in indoie'la de-
spre objectulu ce motivéza aceste síruri, me voiú
adoperá a le pune inainte din o „corespondintia
particularia a „Romanulu“i din Bucuresci“, datata
din Pest'a 1869, partea carea me privesce cu tóte
relatiunile de care me buccru si eu pána acum, cá
factoru in societate preste totu si in specie in si-
nulu natiunei románe, a cárei fiu sum superbu
ca sum.

Eata ce dice intre altele, fára de a permite
vre-unu motivu, ci numai asiá cá din seninu, men-
tionat'a corespondintia :

„... Telegrafulu Romanu este organulu Mi-
tropolitulu Siagun'a din Sabiu, redactorulu unu
simplu figurantu dintre clericii Présantiei Sele,
care scrie dictando. Acésa fóia, se intielege, ca
— cá organu alu Présantiei Sele — nu póte fi
decátu magiaróna; norocire in sa ca ea nu repre-
senta opiniunea nici unui románu din tóta Tran-
silvania, cáci la conferint'a din Mercurea, afara de
trei functionari tramisi de Andrassy, numai singuru
redactorele s'a aretatu sluga buna si credincio'sa,
votandu pentru parerea ce apera „Telegrafulu Ro-
manu“. Abonatii la acésa fóia suntu cam de voia
cam de sila dascalii si preotii din eparchi'a Pré-
santiei Sele, la cari in sa poti gasi numeri din in-
tregulu anu nedesfacuti, cu adresele intregi. Dupa
„Concordia“, acésa este cea mai putienu consi-
derata si celita fóia romanésca in Austro-Ungaria.
Amu vediatu ca si in Romani'a numai o singura
fóia s'a pututu amarezá dupa pintenii „Telegrafulu
Romanu“, reproducendu multe din uscurile sele“.

Subscrierea e unu necunoscutu X.

Cea dintáiu intrebare ce mi se impune este,
ca cine póte fi misteriosulu X? Celu ce va fi ce-
titu cu atentione corespondintiele „Romanulu“i, datate
din Pest'a va fi pututu sa observeze ca ele nici odata
nu descopere vre-unu secretu politicu din cercurile
politice ale Pestei, ci se multiamescu totu-deún'a
cu adunarea unor lucruri dejá de díle, a uncori
de septemani publicate in dtuariele pestane si vie-

neze; ca dovedira in mai multe renduri óresi-care e.
sacitate in espunerea lucrurilor intemplete in comi-
tatulu Albei superio're, carele pentru sporaditatea
sea si-are unu focalariu in Heghigu, nu departe de
Brasiovu, ba la ocazione documentara cor. unu feliu
de initiatiune in afacerea romano-grecésca din Bra-
siovu; tóte sémena multu cu corespondintiele din anii
trecuti dtu Turd'a, dara fabricate in Z e r n e s c i.

Dara putienu sa-mi pése cine sta ascunsu
dupa marimea necunoscuta X. E de admiratu nu-
mai identitatea ideei de a atacá pre subscriulu,
in acelasi modu, in carele dlu publicistu G Baritiu
avú fragedimea a-lu atacá inea odata in anulu 1866
in unu articulu subscrisu de sine insusi, publicatu
in „Gazet'a Trans.“.

Ei bine, sa venimu la objectu in sensulu strictu,
adeca la cele cu care dlu X. a avutu gratiositateá
a ne regalá.

Inainte de tóte sa stámu putienu la cualificatiunea
ce o face organulu „Telegrafulu Romanu“ si sa fa-
cemu intrebarea, ca acésa ce interese apara? suntu
acele straine intereseloru románe seu bá? si deca cor.
afirma ca suntu straine, care i suntu argumentele?
Cá redactoru voiú fi cu multu mai modestu de a des-
voltá program'a dtuariulu ce redactezu. Co-
resp. din „Pest'a“ de siguru o va fi celitu. Déca
nu, atunci i voiú spune, ca program'a este a apa-
rá interesele natiunale de pre terenu legalu, care e
totu-deún'a celu mai firescu si mai corespondie-
toriu impregiariloru sociale si politice in cari
traimu, si acésa a urmat'o jurnalulu cu perseve-
rantia totu-deún'a, chiaru si pre tempulu cându
altii nu puteau trái decátu cu pajur'a in frunte;
le-au aperatu in transitiunea cea mai própseta cându
trebuiá sa avanseze printre dóue focuri, si adeca,
printre focurile din partea acelor'a pre carii dtua-
riulu ii aperá si pentru cari se lupta, si din partea
celoru cari ignoréza dreptatea ce compete románi-
loru si cu totu feliu de maiestrii batu resbelu a-
supr'a romániloru. In astfelu de situatiune ce vrea
sa dica cor. X. cu numirea organulu ca o alu
Mropolitulu Siagun'a? Au Metropolitulu Si a-
g un'a nu e alu romániloru? si cercetandu fá p-
t e l e s e — abstragemu dela cele bisericesci cari
pentru noi inca suntu natiunale — natiunale politice,
dara nu laude, intrebámu care este mai románu dintre
románi decátu Mitropolitulu Siagun'a? seu care au
fostu vre-odata? Intrebámu asiá dara mai departe ca
ce scadere aru fi pentru románi deca „Tel. Rom.“
aru fi organulu seu si nu alu unei clici fára de nici o
cunoscintia politica, carea sa mérga din fiasco in
fiasco si se taria si pre altii si pre o natiune intréga,
dupa ea in glodu, pentru cá sa nu mai ese, deca
nu voru veni altii sa o scóta? „Acésa fóia nu
póte fi decátu magiaróna“, dice corespondintiele ce
pretinde a fi din Pest'a. Motivele: pentru ca fóia
acésa a vrutu, cunoscendu furtun'a ce se radicá,
cá unu milionu si jumetate de románi sa nu fia
scosi din dreptulu de a fi reprezentati in loculu
unde se trateza despre sórtea lor, pentru ca fóia acé-
st'a nu a vrutu cá románi prin o politica gresita
intr'o buna diminétia sa fia dechiarati de rebeli
si apoi sa fia tratati, din partea strainiloru dupa
volnicia; pentru ca fóia acésa nu vrea sa dea ansa
la suspiciunári asupr'a junelui statu in care apare
dtuariulu cáru cor. „pestanu“ si tramite corespun-
dintiele sele, cáci de si audieamu pre tóta diu'a ca
acolo se gramadescu arme preste arme, nu amu
credintu, si ne amu dísu, ca unu statu june, cum
e Romani'a, are lipsa de restauratiune. Sa nu-lu com-
promitemu si sa nu-lu seducemu sa se compromita
inaintea puteriloru europene, cá nu prin o trasatura
de péna, la o mésa verde, seu prin o diversiune cu
unu marsiu alu unei armate sa lu calce de nou si sa-i
infiga si mai tare ron'a disolutiunei. Si acésa din ur-

ma nu ni o amu dísu, pentru ca nu amu respectá pu-
terea armata a tierii romanesci, ci pentru ca ne te-
memu ca suntu acolo tradatori, cari dela gara suntu
democrati si in fapta facu pre suveranulu celu mai
aristocraticu, si cari, pentru cá sa-si imbrace in pa-
triotismu si natiunalismu reinti'a loru ce o arata
tierii ce li au primitu, si nutresce si le da puseti-
uni inalte, hazardéza cu puterile tierii la tempu
nepotrivitu si in mesura desproporcionata, pentru
cá sa aduca tierii rom. umilintia preste umilintia.
Pentru tóte aceste si alte de feliu lu acestor'a fóia
nóstra e magiaróna! Nu cá dlu corespondinte ca-
rele, cându a fostu castigu cu Nadasdy-Reichen-
stein a mersu cu ei, cându a fostu castigu cu altii
au tacutu, cându a venit altu rendu, si a radicatu
glasciorulu, cá sa vorbimu in limbegiulu seu, pen-
tru cá sa incurce, se paralizeze si sa aduca pro-
fitulu intregu natiunei magiare si sasesei; dara in
acel'a-si tempu se face corespondintiele „Romanulu“
(in care numai titulu mai este romanescu), in se
deghisatu sa nu lu cunosci, imbetándu pentru bani
scumpi cu invecchituri furate de prin diuariele de
dincóce dupa câte 2—3 septemáni. *)

Cine urméza asiá in cele publice, dara in ace-
la-si tempu intra pána in sanctuariulu familiaru
spre a causá nenorocirile cele mai foneste si inea
sub masc'a de a tiené intacte institutiunile tierii,
pentru cari noi suntemu condamnati de densulu de
a figurá cá magiaroni, — ce este óre? Pore-
lescalu cine cum va vrea.

Cor. mai are in fine cu numerulu abonatoru
„Tel. Rom.“ si-i pune in legatura cu conferint'a
dela Mercurea. Cor. póte érá celu dintáiu chiamatu sa
fia la acea conferintia, dara nu au fostu. Scia in se
ca acolo nu au votatu nimenea langa politic'a „Tel.
Rom.“ afara de redactorulu; se in síela in se cor.
deca crede ca toti ceilaltii erau de parerea opusa
„Tel. Rom.“ Nu consantiementulu dara obser-
varea cum se tratá cestiunea a facutu pre multi, nu
se cuminta, ci sa fia indiferenti in dtu'a aceea a
conferintiei, cátra totu lucrulu, pentru ca i preve-
deau si resultatulu.

Cátu pentru prenumeratione nu e silitu nimenea,
dara deca d o r e s c e Archiereulu cá preotii si
dascalii sa fia prenumerati la o fóia solida, carea
nu se vende nimenui si carea nu alérga dupa strava-
gantie, va vedé ori ce omu cu minte ca acésa este
o dorintia parintésca si aru fi o detoria fiasca cá
sa o implinesca respectivii.

In fine sa vinu la putienatatea mea pre carea
o tratéza cor. Romanulu mai asiaticu de cátu
asiaticii sei cu cari arunca atátu tierena in ochii
lumei.

Asiá dara nici mai multu nici mai putienu de-
cátu unu „simplu figurantu“ este redactorele T. R.,
dintre clericii Pré Santiei Sele.

Cátu pentru césa din urma, tóta dreptatea, sum
clericu cum a fostu odinióra si dlu cor., cu deose-
birea ca eu cu tóte ca amu luatú condeulu redac-
tionalu in mána, amu remasu credinciosu carierei
mele. Sum clericu si inea clericu de ai Présan-
tiei Sele, cum dice coresp., o impregiarare, carea
numai in o hii unu omu cá corespondintiele póte
avé vre unu neajunsu, iéra pentru unu omu de
spiritu si de anima, carele subordinéza totu-deún'a
interesele strinsu personali celoru generale, trebuie
sa fia o mandria a fi clericulu unei Présantii, ca-
rea deca nu érá, noi nu vedeamu realizate atátea inte-

*) De curiositate binevoiasca acei dd. cároru le e la
dispositiune „Telegrafulu Romanu“ nr. 40
a. c. si „Romanulu“ dela 14 Iunie a. c. si voru
afli in corespondintia Romanulu din Pest'a mai din
cuventu in cuventu traducerea nóstra din „Osten-
despre brosiur'a „Unitatea Romaniei seu deslegarea
cesliunei danarene“. Noi amu publicatu acésa la
22 Maja, Romanulu in 14 Iunie cá coresp. din 4
Iunie.!!! Red.

de ore-ce ea numera intre membri sei pre cei mai illustri cetateni ai Franciei, totu deodata clic'a noului corpu legislativ, face pre guvernul sa mediteze seriosu si-lu face sa-si aprecieze situatiunea in raportu nu cu majoritatea ci cu minoritatea! Fiindu ca dilele de 23 si 24 Maiu nu isbutisera a desemna in unu modu decisivu pre toti mandatarii natiunei, a trebuitu dupa lege sa o faca acést'a, dilele de 6 si 7 Iuniu. Pana aci spiritele erau predominant de o calmitate si acceptare esemplare. Dilele de 23 si 24 Maiu lasase lupt'a si in Parisu nedecisa in 4 circoscriptiuni, unde in fine 6 si 7 Iuniu dedu victoria fostiloru deputati: Thiers, contra lui Devenck oficialu si D'Alton-Schéé (totu democrat); Garnier-Pagès, contra lui Raspail, alesu la Lyon; Jules Ferry (democrat radicalu) contra lui Géroult (redactoru, cá chefu alu jurnalului, „Opinion nationale“) si in fine Jules Favre, unulu din cei dintaiu oratori ai Franciei contra lui Henri Rochefort, redactoru alu unui pamfletu: *La Lanterne*, care avu fericirea de a aparé pre teritoriulu Franciei numai in câte-va numere, de ore-ce guvernulu, neputendu suferi unu pamfletu, care in tóte frasele sele nu contiené decâtu totu átatea veninuri pentru densulu, lu cassá eara pre redactorulu pre lánge nisce amende fórté grele, osandí-se si la cáti-va ani de repausu in stabilimentulu dela Mazas. Henri Rochefort, de-si dupa nému conte, totusi devotatu cu totulu causei populului, a necunoscuta decisiiunea emisa de tribunale, parasindu Franci'a si asiedindu-se cu esiliulu si redactiunea jurnalului seu la Brusell in Belgia, de unde intrarea pamfletului seu atátu de iubita populului parisianu, in Franci'a era posibilu numai cá contra-banda. Astadi in fine prin mesurile luate de guvernul, populului parisianu i este cu totulu imposibila comunicarea acestui sarcasticu pamfletu, din care unu singuru numeru l'aru cumpeni cu aur! Acestu pamfletu i castiga simpatia populului parisianu in gradulu acéla, incátu necesitatea lui cá deputatu in circoscriptiunea a 7-a a fostu principal'a causa a celei mai amare indignatiuni, ce s'a adusu alegatoriloru sei. . . . Le place la unii a crede, ca si caus'a turburáriloru intemperate in dilele, ce au urmatu la alu doilea scrutiniu aru fi fostu totu densulu. . . . Cestiunea astorur turburári provenite din unu entusiasmu freneticu manifestatu de poporu contra guvernului pre bulevardele cele mai principale ale capitalei si in suburbiulu H. Antoine, locuitu in partea cea mai mare de ouvrieri (lucratori), cu tóte ca in decursulu loru se audiau strigatele: de vive Rochefort, vive la Lanterne, vive le Rappel (unu jurnal in care a carui'a redactori, pre lánge fiiu marelu poetu V. Hugo, ce petrece in Itali'a in esiliu, se afla si Rochefort) totusi este fórté problematica (de ore-ce circoscriptiunea in care caduse era cu totulu liniscita). . . . Adeverat'a origine a acestor turburári, este inca necunoscuta. . . . Postau ore acele turburári o incercare de a pune sub ochii Europei o a dóu'a editiune mai completa a an. 1848? Na nci decâtu. Atunci pentru ce domni din Varsiovia Viena si Pest'a au fostu asiá de emolunati, pre cându cei din Parisu séra nu s'au culcatu mai nelinisciti, nici nu se sculara in diu'a urmatóre cu mai putiena comoditate, cá de ordinariu. . . ? Chiaru imperatoriulu si imperatés'a se preambulara in urmatórea di in calésa deschisa escortati numai de unu chambellau, prin feuborgulu H. Antoine unde au fostu aclamati de cele mai frenetice strigate: „de vive l'empereur et l'impératrice“; in fine principele imperialu a remasu acasa. Acésta impregiurare prin insasi caracterulu seu, a pusu lumea, ce cugeta seriosu, in o dilema curiósa. . . . Conclusiunea, ca aceste turburári au fostu unu feliu de 3 Augustu dela Bucuresci, este cea mai probabile. . . de ore-ce unu alesu cu 30,000 de voturi alu Parisului Eugène Pelletan in urm'a acestor turburári serie in „La Tribune“ urmatórele: „Se afla printre noi unii, pre cari natiunea ia investitu de nou cu mandat. Acesti'a preste câte-va dile voru avé de a cere cu unu contu mai multu guvernului personale. Sum siguru ca acesti'a voru intielege intrég'a estensiune a datorintiei lor, si voru cautá a o implini cu tóta energi'a, pentru cá astfelu amicii si inimizii nostri sa se convinga“. . . . Aceste frase le scrie D. Eugène Pelletan, unu barbatu alu carui'a nume trebuie pronunsiatu cu respectu, unulu dintre chefiu partidelor, ce le acusa jurnalele guvernului, ca complice a turburáriloru intemperate. Aceste acusári in fine suntu cele mai arbitrarie si neintemeiate, de ore-ce jurnalele democrate au fostu cele dintai, cari au consiliatu la calmitate si au

prevenitu pre alegatori inca inainte de alegere la ori-ce eventualitati; iera in urm'a turburáriloru au fostu cele dintai, cari le-a desaprobatu si au provocatu pre guvernul sa cerceteze bine, unde e originea acestor regretabilitati. . . . Din cele 2000 de persóne inchise cu ocaziunea acelor turburári insusi monitoriulu declara, ca celu multu 100 voru trece prin tribunalulu corectionalu. Intunereculu acestor impregiurári va mai domni credu pana la 28 Iuniu, cându se va deschide camera, pentru cá sa verifice mandatele noului alesu. Deputatii Parisului au si luat mesurile necesarie, pentru cá sa interpeleze pre guvernul asup'a mentiunatoru turburári. . . . Ce va resultá nu se scie. Ce se atinge in fine de ministeriulu actualu si intr'unu casu si in altulu este in o situatiune critica. . . .

Dejá curgu sciri, ca imperatoriulu aru fi decisu a-si luá unu ministeriu cu o programa mai liberala, dara fara a atinge intru nimic'a privilegiile corónei; curge de a emenea scirea ca d. Emilu Ollivier, care cu caderea sea in alegerile din Parisu, si perduse si sperantia de a se sui pre fotoliulu de ministru, aru fi ténutu mai multe conferintie de negociare cu principele Napoleonu, din cari resulta ca D. Ollivier aru primi portofoliulu cu singur'a conditiune, cá alegerile abiá finite sa se desolve inainte de a se conchiamá in sesiunea ordinaria. . . . Alte sciri iera spunu, ca imperatoriulu aru fi decisu sa persevereze, si vis a vis de camera viitoare in statu quo. . . . Intru cátu suntu intemeiate aceste sciri, nu ve potu spune de ore-ce nici monitoriulu, dara nici chiaru jurnalele, ce au mai multu séu mai putienu intrare in Touillerie, nu le confirma. Deci vi le dau sub tóta rezerv'a. — Ce va mai eveni nu voiu lipsi a ve comunicá.

Projectu de lege

despre responsabilitatea judecatoriloru si a oficialiloru judecatoriesci.

(Urmare.)

§. 42. Déca fiscalulu regescu propune suspendarea procesului si judecatori'a disciplinaria o incuviintiaza, atunci conclusulu de suspendare sa se imanuze numai acusatului, ci sa se impartiasca si judecatoriiei in a cárei jurisdictiune acusatulu pórtá oficiu.

§. 43. Fiscalulu regescu póte cere continuarea investigatiunei déca e defectuosa. Déca asup'a acestei intrebári s'aru escá vro diferentia in opiniuni intre elu si intre judele investigatoriu, atunci decide asup'a intrebárii judecatori'a disciplinaria.

§. 44. Déca, dupa finirea investigatiunei se primesce unu conclusu de acusatune, atunci se fipseza in privinti'a pertractárii causei unu terminu, in care se citeza atátu fiscalulu reg. cátu si acusatulu.

§. 45. Acusatulu are dreptu dupa primirea citatiunei a se informá despre acte si ale decopiá.

§. 46. Pertractarea e verbale, dar nu publica. Publicitatea numai atunci se póte ordiná de cátra judecatori'a disciplinaria cându fiscalulu reg. propune pedéps'a departárii din oficiu si cându acusatulu se invoiesce la pertractarea publica.

§. 47. Judecatori'a disciplinaria póte citá, déca o afla neaperatu de lipsa, si pre martorii ascultati odata la investigatiune, cari suntu datori a dá ascultare acestei demandári cu evitarea pedepsei din §. 206 a proc. civ.

In alte casuri autenticarea martoriloru se póte luá inainte si la judecatoriiele loru competente.

§. 48. Presiedintele deschide pertractarea, desemnándu objectulu pertractándu. Dupa aceea demánda cetirea acteloru investigatiunei, pune intrebári la acusatii si eventualmente la martoru séu experti. Dupa presiedintele potu pune intrebári si judecatoriiei.

Si fiscalulu reg. si acusatulu au dreptu a pune intrebári la martori si experti; la intrebári in fine, cari nu stau in legatura cu caus'a, séu vatema onóre séu interesulu altor persóne, presiedintele e datoriu, a opri pre martori seu experti a dá respunsu.

§. 49. Dupa finirea ascultárii martoriloru, fiscalulu reg. presentéza resultatulu investigatiunei si propune eliberarea séu pedepsirea acusatului, modulu pedepsirii si déca pedéps'a va sa constee in bani si indreptá propunerea si asup'a sumei solvende.

La propunerea acest'a raspunde acusatulu. O alta alegatiune n'are locu.

§. 50. Acusatulu póte veni la pertractare cu unu avocat; in casulu acest'a raspunde in loculu acusatului plenipotentiatulu seu la acúsá fiscalului reg.

§. 51. La pertractare e d'a se luá unu protocolu, celu subserie presiedintele si protocolistulu.

§. 52. Déca impregiurári, ce se eruescu la pertractare facu necesariu o ascultare noua de martori séu continuarea investigatiunei judecatori'a disciplinaria o ordinéza cu sistarea pertractárii.

§. 53. Judecatori'a disciplinaria nu e la aducerea conclusului legata de perscrierea documentelor, ci decide asup'a acusei aduse contra acusatului si in privinti'a pedepsei liberu dupa chipsuél'a sea intre marginile §. 21.

Impregiurári, ce nu s'au eruatu la pertractarea verbale, nu potu fi objectulu unui conclusu.

Conclusulu e d'a se concepe in aceea siédintia, in carea s'a finitu pertractarea si se publica verbalu numai decâtu din partea presiedintelui.

Conclusulu e séu eliberatoriu séu condamnatoriu. In casulu din urma se masura totu odata si pedéps'a si sum'a speselor procesului disciplinariu, ce are se le póte acusatulu.

§. 54. Atátu fiscalulu reg. cátu si acusatulu póte anuntiá in 24 de ore apelatiunea contra conclusului si in alte 24 de ore si póte motivá apelatiunea si in scrisu.

§. 55. Déca acusatulu dupa lege citatu nu s'a infatiosiatu la pertractare si nu si'a rectificatu absentia prin o cauza legitimata; procederea e d'a se continuá si in absentia lui in sensulu paragrafiiloru precedenti si judecatori'a aduce conclusu pre basea resultatului investigatiunei facute.

Cându in fine acusatulu nu se infatioséza din cause binecuvantate, cari le face inainte de pertractare cunoscutu, e d'a se otari altu terminu pentru pertractare. O rectificare ulterióra nu mai are locu.

§. 56. In causele disciplinariae, ce se aducu la apelatiune, forulu disciplinariu de apelatiune urmeza dupa acele reguli, ce suntu otarite in §§. 46—55 pentru forulu disciplinariu de intái'a instantia.

§. 57. Atátu judecatori'a disciplinaria prima, cátu si apelativa are a predá acusatului conclusulu in 24 ore dupa publicatiune, si pre lánge aceea a-lu impartasi in 8 dile acélu foru, la care, séu in alu cáru teritoriu se afla acusatulu.

Déca pedéps'a e de a se delaturá din oficiu, atunci trebe sa se presenteze conclusulu in 8 dile ministrului de justitie.

§. 58. Déca in decursulu procesului disciplinariu s'aru aretá vre-o crima a acusatului, are a se suspendá procederea pana la conclusulu forului criminalu.

§. 57. Déca s'a inceputu in contr'a unui oficialu din categori'a §. 2 in decursulu procederei disciplinariae, séu si mai nainte, unu procesu criminalu, forulu respectivu e datoriu a trimite dupa finirea procesului criminalu tóte actele criminale dimpreuna cu sentinti'a la judecatori'a disciplinaria, si chiaru si in casulu acéla, cându acusatulu fu absolvatu de cátra forulu criminalu.

In casu cându acusatulu in procesulu criminalu s'a dechiaratu de vinovatu, judecatori'a disciplinaria ia indata mesurile cuvenite fara sa mai asculte pre acusatulu; spre a pertractá, respective a continuá procederea disciplinariae suntu a se observá §§. 44—57; totusi judecatori'a disciplinaria decide fara vre-o investigatiune mai departe, pre bas'a sentintii aduse in procesulu criminalu, singuru numai asup'a impregiurárii, cá sa se delature oficialulu din oficiu in sensulu séu pre basea sentintiei judecatoriiei criminala conclusulu seu, sa se presenteze ministrului de justitie.

Déca in fine acusatulu s'a eliberatu in procesulu criminalu, séu s'a condamnatu numai pentru o abateré; atunci judecatori'a disciplinaria aduce conclusu dupa ascultarea fiscalului in sensulu §. 39, ca este de a se incepe séu a se lasa procederea disciplinaria; si in sensulu primu purcede dupa §. 41 si urmatorii din capulu acest'a.

(Va urmá).

Romani'a.

Estragemu din jurnalulu „Adunarea natiunale“ urmatórele:

